

Pitjor el remei?

PER A LES REFORMES DE CARÀCTER REGENERACIONISTA QUE NECESSITA ESPANYA, NO HI HA REMEI PER FALTA DE MAJORIA; PER A LES QUE PALPITEN A CATALUNYA, FALTA CONFLUËNCIA ENTRE GIR SOCIAL I CANVI SOBIRANISTA

Per a les reformes de caràcter regeneracionista que necessita Espanya, no hi ha remei per falta de majoria; per a les que palpiten a Catalunya, falta confluència entre gir social i canvi sobiranista.

Un cop s'acabi el gran cicle electoral, comprovarem què canvia de debò. Tal com pinta, sembla que sobretot veurem moltes cares noves. Trontollarà el bipartidisme espanyol però no s'enfonsarà. La majoria de vots de canvi es quedaran en vots de càstig per desig exprés, tot i que no confessat, dels partits beneficiaris. Si les tendències no es capgiren, arribarà el moment de les col·licions, i poca cosa més. La propera legislatura serà la de les desil·lusions, si no és que comencen abans. Anem deixant enrere la crisi econòmica, tot i que conviuem amb els seus efectes devastadors durant uns quants anys. Però la crisi de la política, la de la confiança en els polítics i en les institucions, persistirà. A Espanya, li calen reformes en profunditat, no les imposades, per a sort de tots i per a desgràcia de molts, pel Nou Imperi Germànic, sinó internes, de caràcter regeneracionista. Emprendre-les no és el propòsit de cap majoria que estigui en condicions de configurar-se. El pastís del poder estarà repartit entre més comensals, però els ingredients bàsics seran els mateixos. L'únic partit de canvi, Podemos, està destinat a ampliar el lloc d'Izquierda Unida. D'aquí no passa. Si PSOE i PP ocupen les dues primeres places a les generals, és probable que per aquest ordre, i C's queda en tercer lloc, és probable una coalició PSOE-C's. Tant si és així com si no, haurem de certificar el següent: *Spagnoli, lasciate ogni speranza*.

A Catalunya, el desig sobiranista de canvi nacional i el de gir social no acaben de confluïr, vet aquí la limitació in-

XAVIER
BRU DE SALA
@Xbrudesala

dependentista. Si confluïssin, arrasarien a les urnes del 27-S. Però no ho faran. Iniciativa ha baixat de l'autobús. Unió dubta, tot i que si no es produeix un daltabaix de CiU a les municipals, que ningú vaticina, s'hi acabarà quedant, amb més reticències de les habituals. Entre una cosa i l'altra, la majoria independentista al Parlament o bé no es produirà o serà molt justa. Massa justa per aplicar qualsevol full de ruta cap a la independència més enllà de la retòrica.

Siguem realistes i vegem-ho amb detall. Per molt que diguin els partits independentistes, el 27-S, que és la data clau, només hi haurà una manera de comptar per determinar si la independència ha guanyat el plebiscit superposat a la convocatòria. De totes les paperetes dipositades a les urnes, es descomptaran les nul·les i els vots en blanc (en total uns 100.000 a les passades autonòmiques). De la resta, és a dir, els vots a candidatures, arribin o no arribin al llistó del 3%, se sumaran tots els que hagin anat a formacions que portin

la independència al programa. Si obtenen la meitat més un, victòria independentista. Si no, derrota. Com al Quebec i Escòcia. No hi ha altra manera de fer un recompte equivalent a un referèndum. Tota la resta són subterfugis i maneres d'amagar el cap sota l'ala, indignes de líders polítics amb el cap ben posat sobre les espatlles.

Ni en cas de victòria independentista, menys probable avui que fa uns mesos però no impossible, es podrà dir que la independència serà automàtica o que s'espera a la segona cantonada de la història, perquè afloraran les divisions sobre els passos que caldrà seguir, i amb elles les desercions o amenaces de deserció. Aquestes divisions corren el risc d'incrementar-se per causa de les discrepàncies sobre el difícilíssim dia a dia d'un govern que estaria molt lluny de la majoria, sense soci estable i suficient, i per si fos poc sota setge centralista. Amb la victòria del sí, seguida de discrepàncies insalvables sobre el full de ruta, el sobiranisme hauria superat la més dura i difícil de les etapes del procés però, havent cantat victòria, es podria veure abocat a tornar a la casella de sortida. Pantalla superada, però joc anul·lat. Canvi de líders, recomposició del sistema de partits.

I si els vots independentistes no superen la resta? Encara que es pogués arribar a formar Govern sobiranista, més que res per falta de majoria alternativa encapçalada per Ciutadans, caldria tornar igualment a la casella de sortida. També canvi de líders i recomposició del sistema de partits.

Per a la malaltia d'Espanya, no hi ha remei perquè no hi ha majoria favorable. Per a la de Catalunya, fins i tot amb majoria a favor, el remei es podria esfumar.

Esriptor